Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2001/80/EÜ,**

23. oktoober 2001,

teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta

(EÜT L 309, 27.11.2001, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Nõukogu Direktiiv 2006/105/EÜ, 20. november 2006	L 363	368	20.12.2006
►**M2**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/31/EÜ, 23. aprill 2009	L 140	114	5.6.2009

Muudetud:

►**A1**	Akt Tšehhi Vabariigi, Eesti Vabariigi, Küprose Vabariigi, Läti Vabariigi, Leedu Vabariigi, Ungari Vabariigi, Malta Vabariigi, Poola Vabariigi, Sloveenia Vabariigi ja Slovaki Vabariigi ühinemistingimuste ja Euroopa Liidu aluslepingutesse tehtavate muudatuste kohta	L 236	33	23.9.2003

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2001/80/EÜ,

23. oktoober 2001,

teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([2])

olles nõu pidanud regioonide komiteega,

toimides asutamislepingu ([3]) artiklis 251 ettenähtud menetluse kohaselt vastavalt lepituskomisjonis 2. augustil 2001 heakskiidetud ühistekstile

ning arvestades järgmist:

(1) Nõukogu 24. novembri 1988. aasta direktiiv 88/609/EMÜ teatavate suurtest põletusseadmetest õhku eralduvate saasteainete piiramise kohta ([4]) on kaasa aidanud suurtest põletusseadmetest atmosfääri eralduvate heitkoguste vähendamisele ja ohjele. See tuleks selguse huvides uuesti sõnastada.

(2) Viiendas keskkonnaalases tegevusprogrammis ([5]) seatakse eesmärgiks, et teatavate hapestavate saasteainete nagu vääveldioksiidi (SO_2) ja lämmastikoksiidide (NO_x) kriitilisi saastekoormusi ja -tasemeid ei tohiks kunagi ületada, ning õhukvaliteedi osas peaksid kõik inimesed olema tõhusalt kaitstud teadaolevalt õhusaastest põhjustatud terviseriskide eest.

(3) Kõik liikmesriigid on alla kirjutanud Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UN/ECE) 1979. aasta piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni 1. detsembri 1999. aasta Göteborgi protokollile hapestumise, eutrofeerumise ja troposfääriosooni vähendamise kohta, milles sisalduvad muuhulgas vääveldioksiidi ja lämmastikoksiidide heitkoguste vähendamise kohustused.

(4) Komisjon on ühenduse strateegia kohta võitluses hapestumise vastu avaldanud teatise, milles muudatuste tegemist direktiivis 88/609/EMÜ on peetud kõnealuse strateegia lahutamatuks osaks, kusjuures pikaajaliseks eesmärgiks on seatud vääveldioksiidi ja lämmastikoksiidide heitkoguste vähendamine määral, mis viib sadenemiste ja kontsentratsioonide taseme alla kriitilisi saastekoormusi ja -tasemeid.

(5) Asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõtte kohaselt ei suuda liikmesriigid eraldi tegutsedes piisavalt hästi

([1]) EÜT C 300, 29.9.1998, lk 6 ja
EÜT C 212 E, 25.7.2000, lk 36.
([2]) EÜT C 101, 12.4.1999, lk 55.
([3]) Euroopa Parlamendi 14. aprilli 1999. aasta arvamus (EÜT C 219, 30.7.1999, lk 175), nõukogu 9. novembri 2000. aasta ühine seisukoht (EÜT C 375, 28.12.2000, lk 12) ja Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2001. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 20. septembri 2001. aasta otsus ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta otsus.
([4]) EÜT L 336, 7.12.1988, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu direktiiviga 94/66/EÜ (EÜT L 337, 24.12.1994, lk 83).
([5]) EÜT C 138, 17.5.1993, lk 1.

▼B

täita suurtest põletusseadmetest lähtuvate hapestavate heitkoguste vähendamise eesmärki ning kooskõlastamata tegevus ei taga soovitud eesmärgi saavutamist; seoses vajadusega vähendada hapestavaid heitkoguseid kõikjal üle ühenduse on tõhusam võtta meetmeid ühenduse tasandil.

(6) Olemasolevad suured põletusseadmed on ühenduses vääveldioksiidi ja lämmastikoksiidide heitkoguste peamisteks põhjustajateks ning neid heitkoguseid on vaja vähendada. Seetõttu on vaja kohandada lähenemisviisi liikmesriikide suurte põletusseadmete sektori eri karakteristikutele.

(7) Nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivis 96/61/EÜ (saaste kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) ([1]) sätestatakse reostuse vältimise ja kontrolli suhtes ühtne lähenemisviis, mille kohaselt võetakse arvesse seadme keskkonnamõju kõiki tahke koos; kõnealuse direktiivi reguleerimisalasse kuuluvad põletusseadmed nimisoojuskoormusega üle 50 MW; kõnealuse direktiivi artikli 15 lõike 3 kohaselt peab komisjon iga kolme aasta tagant avaldama liikmesriikidelt saadud andmete põhjal andmekogu põhiliste heitkoguste ja nende allikate kohta. Lähtuvalt kõnealuse direktiivi artiklist 18 määrab nõukogu komisjoni ettepanekul ning asutamislepingus ettenähtud korras kindlaks heitkoguste piirväärtused, kui eelkõige kõnealuse direktiivi artiklis 16 ettenähtud teabevahetuse põhjal on kindlaks tehtud, et ühenduse meetmed on vajalikud.

(8) Käesolevas direktiivis sätestatud heitkoguste piirväärtuste järgimist tuleks käsitleda kui vajalikku, kuid siiski mitte piisavat tingimust direktiivis 96/61/EÜ ettenähtud parima võimaliku tehnika kasutamise nõuete täitmiseks. Nende nõuete täitmiseks võib vaja olla rangemaid heitkoguste piirväärtusi, heitkoguste piirväärtusi muude ainete ja teiste keskkondade kohta ning muid asjakohaseid tingimusi.

(9) Tööstus on viieteistkümne aasta jooksul omandanud kogemusi suurtest põletusseadmetest lähtuvate saasteaine heitkoguste vähendamisvõtete rakendamisel.

(10) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Euroopa Majanduskomisjoni (UN/ECE) piiriülese õhusaaste kauglevi konventsiooni raskmetallide protokollis soovitatakse kasutusele võtta meetmed teatavatest seadmetest lähtuvate raskmetalli heitkoguste vähendamiseks. On teada, et peale tolmu heitkoguste vähendamise aitavad tolmutõrjeseadmed vähendada ka osakestena eralduvaid raskmetalli heitkoguseid.

(11) Suurte põletusseadmete sektoris on tähtis osa elektrienergia tootmisseadmetel.

(12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/92/EÜ (elektri siseturu ühiseeskirjade kohta) ([2]) eesmärk on muuhulgas jagada uusi tootmisvõimsusi sektori uute turuletulijate vahel.

(13) Ühendus on võtnud kohustuse vähendada süsinikdioksiidi heitkoguseid. Teostatavuse korral pakub elektri ja soojuse ühendatud tootmine väga head võimalust märkimisväärselt parandada kütusekasutuse üldist efektiivsust.

(14) Maagaasi kasutamine elektrienergia tootmisel on juba märkimisväärselt suurenenud ning suureneb tõenäoliselt veelgi esmajoones gaasiturbiinide kasutuselevõtmise tõttu.

(15) Biomassist toodetava energia lisandumist silmas pidades on kõnealuse kütuse puhul põhjendatud spetsiaalsete heitkoguse normide kasutuselevõtmine.

([1]) EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26.
([2]) EÜT L 27, 30.1.1997, lk 20.

▼B

(16) 24. veebruari 1997. aasta resolutsioonis ühenduse jäätmekäitluse strateegia kohta ([1]) rõhutatakse jäätmete taaskasutamise vajadust ning väljendatakse seisukohta, et keskkonna kõrge kaitstustaseme tagamiseks tuleks jäätmete põletusrajatiste suhtes kohaldada vajalikke heitkoguste norme.

(17) Tööstusel on suurtest põletusseadmetest lähtuvate põhiliste saasteaine heitkoguste mõõtmisvõtete ja -seadmete rakendamise kogemus; Euroopa Standardikomitee (CEN) on seadnud eesmärgiks luua ühenduses uus raamistik, et kindlustada võrreldavad mõõtmistulemused ja tagada mõõtmiste kvaliteedi kõrge tase.

(18) On vaja rohkem teadmisi suurtest põletusseadmetest lähtuvate põhiliste saasteainte heitkoguste kohta. Tegelike andmete saamiseks seadme saastetaseme kohta peaksid need andmed olema seotud seadme energiatarbimise andmetega.

(19) Käesolev direktiiv ei piira tähtaegade kohaldamist, mille jooksul liikmesriigid peavad üle võtma ja rakendama direktiivi 88/609/EMÜ,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolevat direktiivi kohaldatakse vähemalt 50 MW nimisoojuskoormusega põletusseadmete suhtes, olenemata kasutatud kütuse liigist (tahke-, vedel- või gaaskütus).

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) *heide* — põletusseadmest õhku eralduvad saasteained;

2) *heitgaas* — tahkeid, vedelaid või gaasilisi heitmeid sisaldav gaasiline väljavool; heitgaaside mahuvoolu hulka väljendatakse kuupmeetrites tunni kohta standardtemperatuuril (273 K) ning standardrõhul (101,3 kPa) pärast korrigeerimist veeaurusisalduse suhtes, edaspidi (Nm^3/h);

3) *heitkoguse piirväärtus* — teatava ajavahemiku jooksul põletusseadmest õhku eralduvas heitgaasis sisalduva aine lubatud kogus; see arvutatakse saasteaine massina heitgaaside mahuühiku kohta, väljendatuna mg/Nm^3, kui heitgaasi mahuühiku hapnikusisaldus on 3 % vedel- ja gaaskütuste puhul, 6 % tahkekütuste puhul ning 15 % gaasiturbiinide puhul;

4) *väävlitustamistase* — suhe teatava aja jooksul põletusseadme asukohas õhku paiskamata väävlikoguse ja selle väävlikoguse vahel, mis viiakse põletusseadmesse ning kasutatakse ära sama ajavahemiku jooksul;

5) *käitaja* — põletusseadet käitav füüsiline või juriidiline isik, kellel on või kellele on antud majanduslik otsustusõigus selle üle;

6) *kütus* — kõik tahked, vedelad või gaasilised põlevmaterjalid, mida kasutatakse põletusseadmes, välja arvatud jäätmed, mida reguleeritakse nõukogu 8. juuni 1989. aasta direktiiviga 89/369/EMÜ uutest olmejäätmete põletusrajatistest lähtuva õhusaaste vältimise kohta, ([2]) nõukogu 21. juuni 1989. aasta direktiiviga 89/429/EMÜ olemasolevatest olmejäätmete põletusrajatistest lähtuva õhusaaste vähendamise kohta ([3]) ja nõukogu 16. detsembri 1994. aasta direktiiviga

([1]) EÜT C 76, 11.3.1997, lk 1.
([2]) EÜT L 163, 14.6.1989, lk 32.
([3]) EÜT L 203, 15.7.1989, lk 50.

▼B

94/67/EÜ ohtlike jäätmete põletamise kohta ([1]) või mis tahes ühenduse õigusaktiga ühe või mitme kõnealuse direktiivi kehtetuks tunnistamise ja asendamise kohta;

7) *põletusseade* — kõik tehnilised seadmed, milles oksüdeeritakse kütuseid, et kasutada selle tulemusena tekkivat soojust.

Käesolevat direktiivi kohaldatakse ainult energiatootmiseks projekteeritud põletusseadmete suhtes, välja arvatud põletusseadmed, mis kasutavad põlemissaadusi otse tootmisprotsessis. Käesolevat direktiivi ei kohaldata eelkõige järgmiste põletusseadmete suhtes:

a) seadmed, milles põlemissaadusi kasutatakse otsesel kütmisel, kuivatamisel või esemete või materjalide muul töötlemisel, näiteks kuumutusahjud, kuumtöötlusahjud;

b) järelpõletusseadmed, see tähendab igasugused tehnilised seadmed, mis on mõeldud heitgaaside puhastamiseks põletamise teel ning mida ei kasutata iseseisva põletusseadmena;

c) katalüütilisel krakkimisel kasutatavate katalüsaatorite regenereerimise vahendid;

d) vesiniksulfiidi väävliks muundamise vahendid;

e) keemiatööstuses kasutatavad reaktorid;

f) koksiahjud;

g) kauperid;

h) kõik tehnilised seadmed, mida kasutatakse sõidukite, laevade või õhusõidukite käivitamiseks;

i) gaasiturbiinid, mida kasutatakse avamereplatvormidel;

j) gaasiturbiinid, millele on antud tegevusluba enne 27. novembrit 2002 või mis pädeva asutuse arvamuse kohaselt peavad esitama täieliku loataotluse enne 27. novembrit 2002, eeldades et seade võetakse kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003, ilma et see piiraks artikli 7 lõike 1 ja VIII lisa A ja B osa kohaldamist.

Diisel-, bensiini- ja gaasimootoriga töötavad seadmed ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.

Kui kaks või enam uut eraldi seadet on tehnilisi ja majanduslikke tegureid arvesse võttes paigaldatud nii, et nendest lähtuvat heitgaasi on pädevate asutuste hinnangu kohaselt võimalik väljutada ühise korstna kaudu, siis loetakse selliste seadmete kombinatsioon üheks tervikuks;

8) *mitmekütusepõletusseade* — kõik põletusseadmed, milles saab samaaegselt või vaheldumisi kasutada ühte või mitut liiki kütust;

9) *uus seade* — põletusseade, mille esmane ehitusluba või sellise menetluse puudumise korral esmane tegevusluba on välja antud 1. juulil 1987 või pärast kõnealust kuupäeva;

10) *olemasolev seade* — põletusseade, mille esmane ehitusluba või sellise menetluse puudumise korral esmane tegevusluba on välja antud enne 1. juulit 1987;

11) *biomass* — tooted, mis koosnevad täielikult või osaliselt põllumajandusest või metsandusest pärit taimsest ainest, milles sisalduvat energiat saab kütusena taaskasutada, ja järgmised kütusena kasutatavad jäätmed:

a) põllumajanduse ja metsanduse taimsed jäätmed;

b) toiduainetööstuse taimsed jäägid, kui tekkiv soojus taaskasutatakse;

([1]) EÜT L 365, 31.12.1994, lk 34.

▼B

c) värske paberimassi tootmise ja pabermassist paberi tootmise kiulised taimsed jäägid, juhul kui need põletatakse nende tekitamise kohas ja tekkiva soojus taaskasutatakse;

d) korgijäätmed;

e) puidujäätmed, eelkõige ehitamisel ja lammutamisel tekkivad puidujäätmed, välja arvatud need, mis võivad puidukaitseainetega töötlemise või pinna katmise tulemusena sisaldada halogeenitud orgaanilisi ühendeid või raskmetalle;

12) "gaasiturbiin" — pöörlev masin, mille abil muudetakse soojusenergia mehaaniliseks tööks; koosneb peamiselt kompressorist, termilisest seadmest, milles oksüdeeritakse kütust töövedeliku soojendamiseks, ning turbiinist;

13) "äärepoolseimad piirkonnad" — Prantsusmaal Prantsuse ülemeredepartemangud, Portugalis Assoorid ja Madeira ning Hispaanias Kanaari saared.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid koostavad hiljemalt 1. juuliks 1990 asjakohased programmid olemasolevatest seadmetest lähtuva aastase heitkoguse järkjärguliseks vähendamiseks. Programmides nähakse ette ajakavad ja rakenduskord.

2. Liikmesriigid peavad lõikes 1 nimetatud programmide kohaselt kinni heitkoguste ülemmääradest ning vastavatest vähendusprotsentidest, mis vääveldioksiidi kohta on ette nähtud I lisa veergudes 1–6 ning lämmastikoksiidide kohta II lisa veergudes 1–4, kuni kõnealustes lisades kindlaksmääratud kuupäevadeni ning kuni olemasolevate seadmete suhtes kohaldatava artikli 4 sätete rakendamiseni.

3. Programmide rakendamise ajal määravad liikmesriigid samuti kindlaks aastased heitkogused VIII lisa C osa kohaselt.

4. Kui oluline ja ootamatu muutus energianõudluses või teatavate kütuste või tootmisseadmete kättesaadavuses tekitab liikmesriikidele tõsiseid tehnilisi raskusi lõike 1 alusel koostatud programmi rakendamisel, võtab komisjon asjaomaste liikmesriikide taotluse korral ning taotluse tingimusi arvestades vastu otsuse, mille kohaselt muudetakse kõnealusele liikmesriigile I ja II lisas ettenähtud heitkoguste ülemmäärasid ja/või tähtaegu, ning teeb otsuse teatavaks nõukogule ja liikmesriikidele. Iga liikmesriik võib kolme kuu jooksul suunata komisjoni otsuse nõukogule. Nõukogu võib kolme kuu jooksul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu võtta teistsuguse otsuse.

Artikkel 4

1. Ilma et see piiraks artikli 17 kohaldamist, võtavad liikmesriigid asjakohased meetmed tagamaks, et kõik ehitusload või sellise menetluse puudumise korral tegevusload uutele seadmetele, mille täielik loataotlus tuleb pädeva asutuse arvamuse kohaselt esitada enne 27. novembrit 2002, eeldades et seade võetakse kasutusele hiljemalt 27. novembril 2003, sisaldavad tingimusi, mille kohaselt nõutakse III–VII lisa A osas vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tolmu suhtes kindlaksmääratud heitkoguste piirväärtustest kinnipidamist.

2. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed tagamaks, et kõik muude kui lõikega 1 hõlmatavate uute seadmete ehitusload või sellise menetluse puudumise korral tegevusload sisaldavad tingimusi, mille kohaselt nõutakse III–VII lisa B osas vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tolmu suhtes kindlaksmääratud heitkoguste piirväärtustest kinnipidamist.

3. Ilma et see piiraks direktiivi 96/61/EÜ ja nõukogu 27. septembri 1996. aasta direktiivi 96/62/EÜ (välisõhu omaduste hinda-

▼B

mise ja reguleerimise kohta) ([1]) kohaldamist, peavad liikmesriigid hiljemalt 1. jaanuariks 2008 saavutama heitkoguste märkimisväärse vähendamise ning selleks:

a) võtavad asjakohaseid meetmeid tagamaks, et kõigi olemasolevate seadmete tööload sisaldavad tingimusi, mille kohaselt tuleb kinni pidada lõikes 1 nimetatud uutele seadmetele ettenähtud heitkoguste piirväärtustest; või

b) tagavad, et olemasolevaid seadmeid reguleeritakse lõikes 6 nimetatud riikliku heitkoguste vähendamise kava alusel,

ning kohaldavad vajaduse korral artikleid 5, 7 ja 8.

4. Ilma et see piiraks direktiivide 96/61/EÜ ja 96/62/EÜ kohaldamist, võib olemasolevatele seadmetele anda erandi lõikes 3 nimetatud heitkoguste piirväärtustest kinnipidamisest ning riikliku heitkoguste vähendamise kavast järgmistel tingimustel:

a) olemasoleva seadme käitaja kohustub pädevale asutusele hiljemalt 30. juuniks 2004 esitatud kirjalikus avalduses mitte kasutama seadet üle 20 000 töötunni ajavahemiku jooksul, mis algab 1. jaanuaril 2008 ning lõpeb hiljemalt 31. detsembril 2015;

b) käitaja peab igal aastal esitama pädevale asutusele arvestuse seadme lubatud tööea ärakasutatud ja kasutamata aja kohta.

5. Liikmesriigid võivad nõuda heitkoguste piirväärtuste ja rakendustähtaegade rangemat järgimist, kui on ette nähtud lõigetes 1, 2, 3 ja 4 ning artiklis 10. Nad võivad lisada uusi saasteaineid ning kehtestada täiendavaid nõudeid või nõuda seadme kohandamist tehnika arenguga.

6. Liikmesriigid võivad, ilma et see piiraks käesoleva direktiivi ja direktiivi 96/61/EÜ kohaldamist ning arvesse võttes kulusid ja tulusid ning kohustusi, mis on võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiivi 2001/81/EÜ (teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade kohta) ([2]) ja direktiivi 96/62/EÜ alusel, kindlaks määrata ja rakendada olemasolevate seadmete suhtes siseriiklikku heitkoguste vähendamise kava, muuhulgas arvesse võttes I ja II lisas ettenähtud ülemmäärade järgimist.

Siseriikliku heitkoguste vähendamise kava kohaselt vähendatakse olemasolevate seadmete lämmastikoksiidide (NO_x), vääveldioksiidi (SO_2) ja tolmu aastast heitkogust tasemeni, milleni oleks jõutud, kui aastal 2000 oleks kohaldatud lõikes 3 nimetatud heitkoguste piirväärtusi olemasolevate töötavate seadmete suhtes (kaasa arvatud need olemasolevad seadmed, mille suhtes 2000. aastal kohaldati pädevate asutuste kinnitatud tervendamiskava, et täita siseriiklike õigusaktidega ettenähtud heitkoguste vähendamisnõudeid), kusjuures võetakse aluseks iga seadme viimase viie tööaasta (aasta 2000 kaasa arvatud) keskmine tegelik aastane tööaeg, kasutatud kütus ja soojuskoormus.

Siseriikliku heitkoguste vähendamise kavaga hõlmatud seadme sulgemine ei tohi kaasa tuua muude kavaga hõlmatud seadmete aastase heitkoguse suurenemist.

Siseriikliku heitkoguste vähendamise kavaga ei saa ühelgi juhul vabastada seadet tingimustest, mis on sätestatud ühenduse õigusaktidega, muuhulgas direktiiviga 96/61/EÜ.

Siseriikliku heitkoguste vähendamise kava suhtes kohaldatakse järgmisi tingimusi:

a) kava sisaldab eesmärke ja nendega seotud ülesandeid, kõnealuste eesmärkide ja ülesannete täitmise meetmeid ja ajakavasid ning kontrollimehhanismi;

b) liikmesriigid edastavad siseriikliku heitkoguste vähendamise kava komisjonile hiljemalt 27. novembril 2003;

([1]) EÜT L 296, 21.11.1996, lk 55.
([2]) EÜT L 309, 27.11.2001, lk 22.

▼B

c) komisjon annab kuue kuu jooksul alates punktis b nimetatud edastamisest hinnangu, kas kava vastab käesolevas lõikes esitatud nõuetele. Kui komisjon ei pea kava nõuetele vastavaks, siis teatab ta sellest liikmesriigile ning liikmesriik teeb järgneva kolme kuu jooksul teatavaks kõik meetmed, mis on võetud selleks, et tagada käesolevas lõikes ettenähtud nõuete täitmine;

d) komisjon töötab hiljemalt 27. novembriks 2002 välja suunised, et abistada liikmesriike kavade koostamisel.

7. Arvesse võttes edu inimeste tervise kaitsel ning saavutusi ühenduse keskkonnaalaste eesmärkide täitmisel, mis hõlmavad hapestumist ja õhu kvaliteeti lähtuvalt direktiivist 96/62/EÜ, teeb komisjon hiljemalt 31. detsembril 2004 Euroopa Parlamendile ja nõukogule ettekande, milles hinnatakse:

a) täiendavate meetmete vajalikkust;

b) suurtest põletusseadmetest lähtuvaid raskmetallide koguseid;

c) heitkoguste täiendavate vähendamiste tasuvust ning kulusid ja tulusid põletusseadmete sektoris, võrreldes muude sektoritega liikmesriikides;

d) heitkoguste kõnealuste vähendamiste tehnilist ja majanduslikku teostatavust;

e) mõju, mis suurte põletusseadmete sektori standardid, kaasa arvatud kodumaiseid tahkekütuseid reguleerivad sätted, ja konkurentsiolukord energiaturul avaldavad keskkonnale ja siseturule;

f) kõiki liikmesriikide lõikele 6 vastavaid siseriiklikke heitkoguste vähendamise kavasid.

Komisjon lisab ettekandele asjakohase ettepaneku seoses VI lisa A osa 2. joonealuses märkuses nimetatud erandit puudutavate võimalike lõpptähtaegade või madalamate piirväärtustega.

8. Lõikes 7 nimetatud ettekandega kaasnevad vajaduse korral asjakohased ettepanekud, milles võetakse arvesse direktiivi 96/61/EÜ.

Artikkel 5

Erandina III lisast:

1) seadmete suhtes, mille nimisoojuskoormus on 400 MW või suurem ning aastane töötundide arv (viie aasta libisev keskmine väärtus) ei ole

   — kuni 31. detsembrini 2015 üle 2 000 tunni,

   — alates 1. jaanuarist 2016 üle 1 500 tunni,

   kohaldatakse vääveldioksiidi heitkoguse piirväärtust 800 mg/Nm^3.

   Käesolevat sätet ei kohaldata uute seadmete suhtes, millele on antud tegevusluba artikli 4 lõike 2 kohaselt.

2) Hispaania Kuningriik võib kuni 31. detsembrini 1999 anda tegevusloa uutele energiaseadmetele nimisoojuskoormusega alates 500 MW, milles kasutatakse kohalikke või imporditud tahkekütuseid ja mis võetakse kasutusele enne 2005. aasta lõppu ning vastavad järgmistele nõuetele:

   a) imporditud tahkekütuste kasutamise korral on vääveldioksiidi heitkoguse piirväärtus 800 mg/Nm^3;

   b) kohalike tahkekütuste kasutamise korral on väävlitustamistase vähemalt 60 %,

   kui erandit kasutavate seadmete lubatud koguvõimsus ei ole suurem kui:

▼B

— 2 000 MWe seadmete puhul, milles põletatakse kohalikke tahkekütuseid;

— imporditud tahkekütuseid põletavate seadmete puhul 7 500 või 50 % kõigi selliste tahkekütuseid põletavate seadmete uuest võimsusest, millel on tegevusluba kuni 31. detsembrini 1999, olenevalt sellest, kumb väärtus on madalam.

Artikkel 6

Uute seadmete puhul, millele on tegevusluba antud artikli 4 lõike 2 kohaselt, või artikliga 10 hõlmatavate seadmete puhul tagavad liikmesriigid, et kontrollitakse soojuse ja energia ühendatud tootmise tehnilist ja majanduslikku teostatavust. Kui teostatavus turu- ja jaotamisolukorda silmas pidades leiab kinnitust, siis ehitatakse seadmed sellele vastavalt välja.

Artikkel 7

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 4 nimetatud litsentsides või lubades sätestatakse menetluskord saastetõrjeseadmete talitlushäire või rikke korral. Rikke korral nõuab pädev asutus käitajalt eelkõige tegevuse vähendamist või lõpetamist, kui normaalkäitus ei taastu 24 tunni jooksul, või vähesaastavate kütuste kasutamist seadme töötamisel. Igal juhul tuleb pädevat asutust informeerida 48 tunni jooksul. Ühelgi juhul ei tohi saastetõrjeta käituste kogukestus kaheteistkümnekuulise ajavahemiku jooksul ületada 120 tundi. Pädev asutus võib lubada erandeid seoses 24 tunnise ja 120 tunnise ajapiiranguga juhtudel, kui tema hinnangu kohaselt:

a) energiavarustuse säilitamine on hädavajalik või

b) rikkis seade tuleks teatavaks ajaks asendada teise seadmega, mis suurendaks üldisi heitkoguseid.

2. Pädev asutus võib lubada tavaliselt madala väävlisisaldusega kütust kasutava seadme puhul artiklis 4 ettenähtud vääveldioksiidi heitkoguste piirväärtustest kinnipidamise kohustuse peatamist kõige rohkem kuueks kuuks, kui käitaja ei saa kõnealustest piirväärtustest kinni pidada seetõttu, et madala väävlisisaldusega kütuse tarned on tõsise puuduse tõttu katkenud. Nendest juhtudest tuleb viivitamata teatada komisjonile.

3. Pädev asutus võib lubada artiklis 4 ettenähtud piirväärtuste järgimisega seotud erandit juhtudel, kui tavapäraselt ainult gaaskütust kasutav seade, mis muul juhul tuleks varustada heitgaasi puhastusseadmega, peab gaasivarustuse äkilise katkemise tõttu erandkorras kasutama muid kütuseid, ning seda mitte rohkemaks kui 10 päeva, välja arvatud juhul, kui energiavarustuse säilitamine on hädavajalik. Igast konkreetsest juhust tuleb kohe pärast selle tekkimist teatada pädevale asutusele. Liikmesriigid teatavad viivitamata komisjonile käesolevas lõikes nimetatud juhtudest.

Artikkel 8

1. Mitmekütusepõletusseadisega varustatud seadmete puhul, milles samaaegselt kasutatakse kahte või enamat liiki kütust, määrab pädev asutus artikli 4 lõikes 1 või lõikes 2 nimetatud loa andmisel ning artikli 4 lõikega 3 või artikliga 10 hõlmatud seadmete puhul heitkoguste piirväärtused kindlaks järgmiselt:

a) esiteks: registreeritakse iga üksiku kütuse ja saasteaine heitkoguse piirväärtus, mis vastab põletusseadme nimisoojuskoormusele, nagu on esitatud III–VII lisas;

b) teiseks: määratakse kindlaks kütusele taandatud heitkoguste piirväärtused, mis saadakse eespool nimetatud iga üksiku heitkoguse piir-

▼B

vääruse korrutamise teel eraldi iga kütuse soojuskoormusega, ning tulemus jagatakse kõigi kütuste soojuskoormuste summaga;

c) kolmandaks: liidetakse kokku kütusele taandatud heitkoguste piirväärtused.

2. Mitmekütusepõletusseadiste suhtes, mis kasutavad oma tarbeks toornafta rafineerimisel tekkivaid destillatsiooni- ja konversioonijääke üksi või koos muude kütustega, kohaldatakse (olenemata lõikest 1) kõrgeima heitkoguse piirväärtusega kütuse (määrava kütuse) kohta käivaid sätteid, kui kõnealuse kütuse soojuskoormus põletusseadme käitamisel moodustab kõigi kütuste soojuskoormuste summast vähemalt 50 %.

Kui määrava kütuse osa on alla 50 %, siis määratakse heitkoguse piirväärtus proportsionaalselt üksikute kütuste soojuskoormuse ja kõigi kütuste soojuskoormuste summa alusel järgmiselt:

a) esiteks: määratakse kindlaks iga üksiku kütuse ja saasteaine heitkoguse piirväärtus, mis vastab põletusseadme nimisoojuskoormusele, nagu on esitatud III–VII lisas;

b) teiseks: arvutatakse välja määrava kütuse (III-VII lisa kohaselt kõrgeima heitkoguse piirväärtusega kütus; kahe ühesuguse heitkoguse piirväärtusega kütuse puhul kõrgema soojuskoormusega kütus) heitkoguse piirväärtus; see väärtus saadakse kõnealuse kütuse III–VII lisas ettenähtud heitkoguse piirväärtuse korrutamise teel koefitsiendiga kaks ning tulemusest lahutatakse selle kütuse heitkoguse piirväärtus, mis on madalaim;

c) kolmandaks: määratakse kindlaks kütusele taandatud heitkoguste piirväärused, mis saadakse, kui korrutatakse väljaarvutatud kütuse heitkoguse piirväärus määrava kütuse soojuskoormusega ning üksikud heitkoguste piirväärtused iga üksiku kütuse soojuskoormusega ja tulemus jagatakse kõigi kütuste soojuskoormuste summaga;

d) neljandaks: liidetakse kokku kütusele taandatud heitkoguste piirväärtused.

3. Lõike 2 alternatiivina võib kasutada järgmisi vääveldioksiidi keskmisi heitkoguste piirväärtusi (olenemata kasutatud kütusekombinatsioonist):

a) artikli 4 lõigetes 1 ja 3 nimetatud seadmete puhul: 1 000 mg/Nm^3, keskmistatuna rafineerimistehase kõigi selliste seadmete suhtes;

b) artikli 4 lõikes 2 nimetatud uute seadmete puhul: 600 mg/Nm^3, keskmistatuna rafineerimistehase kõigi selliste seadmete suhtes, välja arvatud gaasiturbiinid.

Pädevad asutused tagavad, et käesoleva sätte kohaldamine ei tekita olemasolevatest seadmetest lähtuvate heitkoguste suurenemist.

4. Mitmekütusepõletusseadisega varustatud seadmete puhul, milles võib alternatiivselt kasutada kahte või enamat liiki kütust, kohaldatakse artikli 4 lõikes 1 või lõikes 2 nimetatud loa andmisel ning artikli 4 lõikega 3 või artikliga 10 hõlmatud seadmete suhtes igale kasutatud kütusele vastavaid heitkoguste piirväärtusi, nagu on ette nähtud III–VII lisas.

Artikkel 9

Põletusseadmetest lähtuvad heitgaasid väljutatakse juhitavalt korstna kaudu. Artiklis 4 nimetatud lubades ning artikliga 10 hõlmatud põletusseadmete lubades nähakse ette väljutamise tingimused. Pädevad asutused tagavad eelkõige, et korstnate kõrguse väljaarvutamisel arvestatakse inimeste tervise ja keskkonnaga.

▼M2

Artikkel 9a

1. Liikmesriigid tagavad, et käitajad, kes käitavad vähemalt 300 megavatise elektrilise nimivõimsusega põletusseadmeid, millele on pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/31/EÜ (milles käsitletakse süsinikdioksiidi ([1]) geoloogilist säilitamist) jõustumist antud esmane ehitusluba või, sellise menetluse puudumisel, esmane tegevusluba, on hinnanud, kas järgmised tingimused on täidetud:

— sobivad säilitamiskohad on kättesaadavad;

— transpordivahendite kasutamine on tehniliselt ja majanduslikult võimalik;

— süsinikdioksiidi kogumise moderniseerimine on tehniliselt ja majanduslikult võimalik.

2. Kui lõikes 1 esitatud tingimused on täidetud, tagab pädev asutus, et käitise asukohas on piisavalt ruumi süsinikdioksiidi kogumiseks ja kompressiooniks vajalike seadmete jaoks. Pädev asutus otsustab, kas tingimused on täidetud, võttes aluseks lõikes 1 osutatud hinnangu ja muu kättesaadava teabe, eelkõige keskkonna ja inimeste tervise kaitset käsitleva teabe.

▼B

Artikkel 10

Kui põletusseadet laiendatakse vähemalt 50 MW võrra, siis kohaldatakse seadme uue osa suhtes heitkoguste piirväärtusi, nagu on ette nähtud III–VII lisa B osas, ning määratakse need kindlaks tervikseadme soojusvõimsuse suhtes. Käesolevat sätet ei kohaldata artikli 8 lõigete 2 ja 3 suhtes.

Kui põletusseadme käitaja kavatseb teha muudatust direktiivi 96/61/EÜ artikli 2 lõike 10 punkti b ja artikli 12 lõike 2 kohaselt, siis kohaldatakse vääveldioksiidi, lämmastikoksiidide ja tolmu heitkoguste piirväärtusi, nagu on ette nähtud III–VII lisa B osas.

Artikkel 11

Niisuguste põletusseadmete rajamise korral, millel on tõenäoliselt suur mõju teise liikmesriigi keskkonnale, tagab liikmesriik kogu asjakohase informeerimise ja konsulteerimise nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ (teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõjude hindamise kohta) ([2]) artikli 7 kohaselt.

Artikkel 12

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada käesoleva direktiiviga hõlmatud põletusseadmetest lähtuvate heitkoguste ja kõigi käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalike muude väärtuste järelevalve VIII lisa A osa kohaselt.Liikmesriigid võivad nõuda järelevalve teostamist käitaja kulul.

Artikkel 13

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et käitaja teavitab pädevaid asutusi mõistlike tähtaegade jooksul pidevate mõõtmiste tulemustest, mõõteseadmete kontrollimisest, üksikmõõtmistest ja kõigist

([1]) ELT L 140, 5.6.2009 lk 114.
([2]) EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu direktiiviga 97/11/EÜ (EÜT L 73, 14.3.1997, lk 5).

▼B

muudest mõõtmistest, mis on tehtud selleks, et hinnata vastavust käesoleva direktiivi nõuetele.

Artikkel 14

1. Pidevate mõõtmiste puhul loetakse, et III–VII lisa A osas ettenähtud heitkoguste piirväärtustest on kinni peetud, kui hindamistulemused näitavad, et kalendriaasta töötundide jooksul:

a) ei ületa ühegi kalendrikuu ükski keskmine väärtus heitkoguste piirväärtusi ja

b) kui kõne all on:

   i) vääveldioksiid ja tolm: 97 % kõikidest 48 tunni keskmistest väärtustest ei ületa 110 % heitkoguste piirväärtustest;

   ii) lämmastikoksiidid: 95 % kõikidest 48 tunni keskmistest väärtustest ei ületa 110 % heitkoguste piirväärtustest.

Artiklis 7 nimetatud ajavahemikke ega käivitamis- ja seiskamisaegu arvesse ei võeta.

2. Juhtudel, kui määramiseks on vaja ainult tsüklilisi mõõtmisi või muid sellekohaseid protseduure, loetakse III–VII lisas ettenähtud heitkoguste piirväärtused täidetuks, kui ükski mõõtmiste seeria või pädevate asutuste poolt ettenähtud eeskirjade kohaselt määratletud ja kindlaksmääratud muude protseduuride tulemus ei ületa heitkoguste piirväärtusi.

3. Artikli 5 lõigetes 2 nimetatud juhtudel loetakse, et väävlitustamistasemetest on kinni peetud juhul, kui hinnang VIII lisa A osa punkti 3 kohaselt tehtud mõõtmistele näitab, et kõik kalendrikuu keskmised väärtused või kõik kuu keskmised libisevad väärtused vastavad ettenähtud väävlitustamistasemetele.

Artiklis 7 nimetatud ajavahemikke ega käivitamis- ja seiskamisaegu arvesse ei võeta.

4. Uute seadmete puhul, millele antakse luba artikli 4 lõike 2 kohaselt, loetakse kalendriaasta töötundidele vastavate heitkoguste piirväärtuste järgimine nõuetekohaseks juhul, kui:

a) ükski heitkoguse valideeritud keskmine päevaväärtus ei ületa III–VII lisa B osas ettenähtud asjakohaseid arvulisi näitajaid ja

b) 95 % kõigist valideeritud keskmistest tunniväärtustest aasta jooksul ei ületa 200 % III–VII lisa B osas ettenähtud vastavatest arvulistest väärtustest.

Valideeritud keskmised väärtused määratakse VIII lisa A osa punkti 6 kohaselt.

Artiklis 7 nimetatud ajavahemikke ega käivitamis- ja seiskamisaegu arvesse ei võeta.

Artikkel 15

1. Liikmesriigid informeerivad hiljemalt 31. detsembril 1990 komisjoni artikli 3 lõike 1 kohaselt koostatud programmidest.

Liikmesriigid edastavad hiljemalt aasta pärast olemasolevatest seadmetest lähtuvate heitkoguste vähendamise eri etappide lõppu komisjonile kokkuvõtva aruande programmide elluviimise tulemuste kohta.

Iga etapi keskel on vaja esitada vahearuanne.

2. Lõikes 1 nimetatud aruannetes esitatakse üldine ülevaade:

a) kõigist käesoleva direktiiviga hõlmatavatest põletusseadmetest;

▼B

b) vääveldioksiidi ja lämmastikoksiidide heitkogustest, väljendatuna tonnides aasta kohta ning kõnealuste ainete kontsentratsioonidena heitgaasides;

c) juba võetud või kavandatavatest meetmetest heitkoguste vähendamiseks ning muudatustest kasutatava kütuse valimisel;

d) käitamisviisi juba toimunud või kavandatavatest muutmistest;

e) põletusseadmete juba toimunud või kavandatavatest sulgemistest ja

f) olemasolevatele seadmetele programmides ettenähtud heitkoguste piirväärtustest, kui see on vajalik.

Saasteaine aastaste heitkoguste ja kontsentratsioonide määramisel heitgaasides võtavad liikmesriigid arvesse artikleid 12, 13 ja 14.

3. Liikmesriigid, kes kohaldavad artiklit 5, või III lisa märkust *NB* või VI lisa A osa joonealuseid märkusi, teevad selle kohta igal aastal komisjonile ettekande.

Artikkel 16

Liikmesriigid määravad kindlaks karistused, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud siseriiklike sätete rikkumise korral. Kehtestatavad sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 17

1. Direktiiv 88/609/EMÜ tunnistatakse kehtetuks alates 27. novembrist 2002, ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist või liikmesriikide kohustusi, mis on seotud direktiivi IX lisas loetletud kõnesoleva direktiivi ülevõtmis- ja kohaldamistähtaegadega.

2. Enne 27. novembrit 2002 loa saanud uute seadmete suhtes, nagu on täpsustatud käesoleva direktiivi artikli 4 lõikes 1, jäävad direktiivi 88/609/EMÜ (muudetud direktiiviga 94/66/EÜ) artikli 4 lõige 1, artikli 5 lõige 2, artikkel 6, artikli 15 lõige 3, III, VI, VIII lisa ja IX lisa A osa punkt 2 kehtima kuni 1. jaanuarini 2008 ning tunnistatakse seejärel kehtetuks.

3. Viiteid direktiivile 88/609/EMÜ tõlgendatakse viidetena käesolevale direktiivile ja loetakse kooskõlas selle X lisas esitatud korrelatsioonitabeliga.

Artikkel 18

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 27. novembrit 2002. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Olemasolevate seadmete suhtes ning uute seadmete suhtes, millele antakse tegevusluba artikli 4 lõike 1 alusel, kohaldatakse VIII lisa A osa punkti 2 sätteid alates 27. novembrist 2004.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

▼B

Artikkel 19

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 20

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B

I LISA

OLEMASOLEVATEST SEADMETEST LÄHTUVATE SO_2 HEITKOGUSTE ÜLEMMÄÄRAD JA VÄHENDAMISE EESMÄRGID [1], [2]

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Liikmesriik	SO_2 heitkogused suurtest põletusseadmetest 1980. aastal (kgt) (kilotonniaastas)	Heitkoguste ülemmäär (kilotonni aastas)			Heitkoguste vähendamine protsentides 1980. aastal			1980. aasta korrigeeritud heitkoguste vähendamine protsentides		
		1. etapp	2. etapp	3. etapp	1. etapp	2. etapp	3. etapp	1. etapp	2. etapp	3. etapp
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Belgia	530	318	212	159	–40	–60	–70	–40	–60	–70
▼M1 Bulgaaria	1 734	1 410	1 300	1 190	-19	-25	-31	-19	-25	-31
▼A1 Tšehhi Vabariik	1 408	919	303	155	–35	–79	–89	–35	–79	–89
▼B Taani	323	213	141	106	–34	–56	–67	–40	–60	–70
Saksamaa	2 225	1 335	890	668	–40	–60	–70	–40	–60	–70
▼A1 Eesti	240	123	91	76	–49	–62	–68	–49	–62	–68
▼B Kreeka	303	320	320	320	+6	+6	+6	–45	–45	–45
Hispaania	2 290	2 290	1 730	1 440	0	–24	–37	–21	–40	–50
Prantsusmaa	1 910	1 146	764	573	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Iirimaa	99	124	124	124	+25	+25	+25	–29	–29	–29
Itaalia	2 450	1 800	1 500	900	–27	–39	–63	–40	–50	–70
▼A1 Küpros	17	29	32	34	+71	+88	+100	+71	+88	+100
Läti	60	40	30	25	–30	–50	–60	–30	–50	–60
Leedu	163	52	64	75	–68	–61	–54	–68	–61	–54
▼B Luksemburg	3	1,8	1,5	1,5	–40	–50	–60	–40	–50	–50
▼A1 Ungari	720	429	448	360	–40	–38	–50	–40	–38	–50
Malta	12	13	17	14	+14	+51	+17	+14	+51	+17
▼B Madalmaad	299	180	120	90	–40	–60	–70	–40	–60	–70

[1] Täiendavad heitkogused võivad tuleneda 1. juulil 1987. aastal või pärast kõnealust kuupäeva loa saanud võimsusest.

[2] Heitkogused, mis lähtuvad põletusseadmetest, mis on loa saanud enne 1. juulit 1987, kuid mida ei ole kasutatud enne kõnealust kuupäeva ning mida ei ole arvesse võetud käesolevas lisas kindlaksmääratud heitkoguste ülemmäärade kehtestamisel, peavad kas täitma käesoleva direktiiviga uutele seadmetele ettenähtud nõuded või need tuleb arvesse võtta olemasolevatest seadmetest lähtuvates üldistes heitkogustes, mis ei tohi ületada käesolevas lisas kindlaksmääratud ülemmäärasid.

▼B

Liikmesriik	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	SO_2 heitkogused suurtest põletusseadmetest 1980. aastal (kgt) (kiloton-niaastas)	Heitkoguste ülemmäär (kilotonni aastas)			Heitkoguste vähendamine protsentides 1980. aastal			1980. aasta korrigeeritud heitkoguste vähendamine protsentides		
		1. etapp	2. etapp	3. etapp	1. etapp	2. etapp	3. etapp	1. etapp	2. etapp	3. etapp
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Portugal	115	232	270	206	+102	+135	+79	–25	–13	–34
▼A1 Poola	2 087	1 454	1 176	1 110	–30	–44	–47	–30	–44	–47
▼M1 Rumeenia	561	692	503	518	23	-10	-8	23	-10	-8
▼A1 Sloveenia	125	122	98	49	–2	–22	–61	–2	–22	–61
Slovakkia	450	177	124	86	–60	–72	–81	–60	–72	–81
▼B Ühendkuningriik	3 883	3 106	2 330	1 553	–20	–40	–60	–20	–40	–60
Austria	90	54	36	27	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Soome	171	102	68	51	–40	–60	–70	–40	–60	–70
Rootsi	112	67	45	34	–40	–60	–70	–40	–60	–70

▼B

II LISA

OLEMASOLEVATEST SEADMETEST LÄHTUVA NO_X HEITKOGUSTE ÜLEMMÄÄRAD JA VÄHENDAMISE EESMÄRGID (1), (2)

	0	1	2	3	4	5	6
Liikmesriik	NO_x-heitkogused (NO_2) suurtest põletusseadmetest 1980. aastal (kilotonnides)	NO_x-heitkoguste ülemmäärad (kilotonni aastas)		1980. aasta heitkoguste vähendamine protsentides		1980. aasta korrigeeritud heitkoguste vähendamine protsentides	
		1. etapp	2. etapp	1. etapp	2. etapp	1. etapp	2. etapp
		1993 (1)	1998	1993 (1)	1998	1993 (1)	1998
Belgia	110	88	66	–20	–40	–20	–40
▼M1 Bulgaaria	155	125	95	-19	-39	-19	-39
▼A1 Tšehhi Vabariik	403	228	113	–43	–72	–43	–72
▼B Taani	124	121	81	–3	–35	–10	–40
Saksamaa	870	696	522	–20	–40	–20	–40
▼A1 Eesti	20	10	12	–52	–40	–52	–40
▼B Kreeka	36	70	70	+94	+94	0	0
Hispaania	366	368	277	+1	–24	–20	–40
Prantsusmaa	400	320	240	–20	–40	–20	–40
Iirimaa	28	50	50	+79	+79	0	0
Itaalia	580	570	428	–2	–26	–20	–40
▼A1 Küpros	3	5	6	+67	+100	+67	+100
Läti	10	10	9	–4	–10	–4	–10
Leedu	21	8	11	–62	–48	–62	–48
▼B Luksemburg	3	2,4	1,8	–20	–40	–20	–40
▼A1 Ungari	68	33	34	–51	–49	–51	–49
Malta	1.7	7	2.5	+299	+51	+299	+51
▼B Madalmaad	122	98	73	–20	–40	–20	–40

(1) Täiendavad heitkogused võivad lähtuda 1. juulil 1987. aastal või pärast kõnealust kuupäeva loa saanud võimsusest.

(2) Heitkogused, mis lähtuvad põletusseadmetest, mis on loa saanud enne 1. juulit 1987, kuid mida ei ole kasutatud enne kõnealust kuupäeva ning mida ei ole arvesse võetud käesolevas lisas kindlaksmääratud heitkoguste ülemmäärade kehtestamisel, peavad kas täitma käesoleva direktiiviga uutele seadmetele ettenähtud nõuded või need tuleb arvesse võtta olemasolevatest seadmetest lähtuvates üldistes heitkogustes, mis ei tohi ületada käesolevas lisas kindlaksmääratud ülemmäärasid.

▼B

Liikmesriik	0	1	2	3	4	5	6
	NO_x-heitkogused (NO_2) suurtest põletusseadmetest 1980. aastal (kilotonnides)	NO_x-heitkoguste ülemmäärad (kilotonni aastas)		1980. aasta heitkoguste vähendamine protsentides		1980. aasta korrigeeritud heitkoguste vähendamine protsentides	
		1. etapp	2. etapp	1. etapp	2. etapp	1. etapp	2. etapp
		1993 ([1])	1998	1993 ([1])	1998	1993 ([1])	1998
Portugal	23	59	64	+157	+178	–8	0
▼A1 Poola	698	426	310	–39	–56	–39	–56
▼M1 Rumeenia	135	135	77	-1	-43	-1	-43
▼A1 Sloveenia	17	15	16	–12	–6	–12	–6
Slovakkia	141	85	46	–40	–67	–40	–67
▼B Ühendkuningriik	1 016	864	711	–15	–30	–15	–30
Austria	19	15	11	–20	–40	–20	–40
Soome	81	65	48	–20	–40	–20	–40
Rootsi	31	25	19	–20	–40	–20	–40

([1]) Liikmesriigid võivad tehnilistel põhjustel pikendada kuni kaks aastat NO_x — heitkoguste vähendamise 1. etapi tähtaega, teatades sellest komisjonile ühe kuu jooksul alates käesoleva direktiivi teatavaks tegemisest.

▼B

III LISA

SO_2 HEITKOGUSTE PIIRVÄÄRTUSED

Tahkekütus

A. SO_2 heitkoguste piirväärtused, väljendatuna mg/Nm^3 (O_2 sisaldus 6 %), kohaldamiseks uute seadmete suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 1 ja olemasolevate seadmete suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 3:

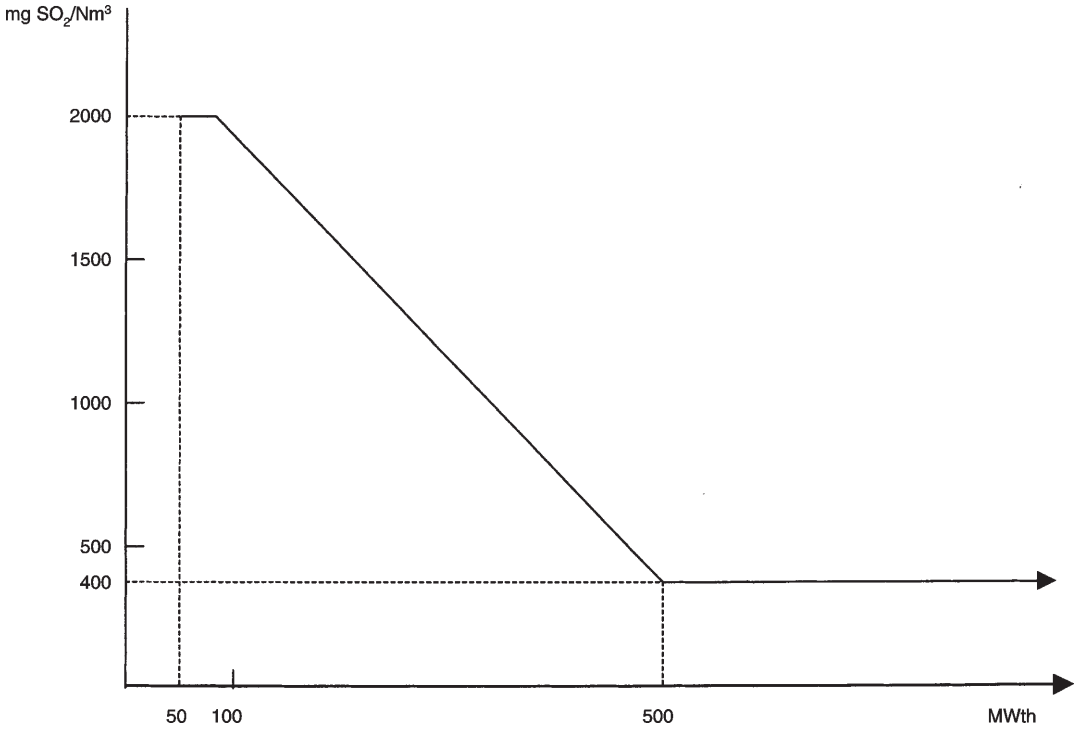

NB: kui eespool esitatud heitkoguste piirväärtusi ei ole kütuse omaduste tõttu võimalik järgida, siis tuleb saavutada väävlitustamistase vähemalt 60 % nimisoojuskoormusega maksimaalselt 100 MWth seadmete puhul, 75 % seadmete puhul nimisoojuskoormusega üle 100 MWth ja maksimaalselt 300 MWth ning 90 % seadmete puhul nimisoojuskoormusega üle 300 MWth. Seadmete suhtes nimisoojuskoormusega üle 500 MWth kohaldatakse vähemalt 94 % või vähemalt 92 % väävlitustamistaset, kui on sõlmitud suitsugaasi väävlitustamise või lubja sissepritseseadme paigaldamise leping ning selle paigaldustöödega on alustatud enne 1. jaanuari 2001.

B. Uute seadmete, välja arvatud gaasiturbiinide suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 2 kohaldatavad SO_2 heitkoguste piirväärtused, väljendatuna mg/Nm^3 (O_2 sisaldus 6 %).

Kütuse liik	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
Biomass	200	200	200
Üldjuhul	850	200 ([1])	200

([1]) Välja arvatud äärepoolseimad piirkonnad, kus kohaldatakse piirväärtusi 850-200 mg/Nm^3 (sirgjooneline vähenemine)

▼B

NB: kui eespool esitatud heitkoguste piirväärtusi ei ole kütuse omaduste tõttu võimalik järgida, siis tuleb seadmetes, mille nimisoojuskoormus on maksimaalselt 300 MWth, saavutada SO_2 piirväärtus 300 mg/Nm^3 või vähemalt 92 % väävlitustamistase ning seadmetes, mille nimisoojuskoormus on üle 300 MWth, vähemalt 95 % väävlitustamistase, kusjuures suurim lubatud heitkoguste piirväärtus on 400 mg/Nm^3.

▼B

IV LISA

SO_2 HEITE PIIRVÄÄRTUSED

Vedelkütused

A. SO_2 heitkoguste piirväärtused, väljendatuna mg/Nm^3 (O_2 sisaldus 3 %), kohaldamiseks uute seadmete suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 1 ning olemasolevate seadmete suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 3:

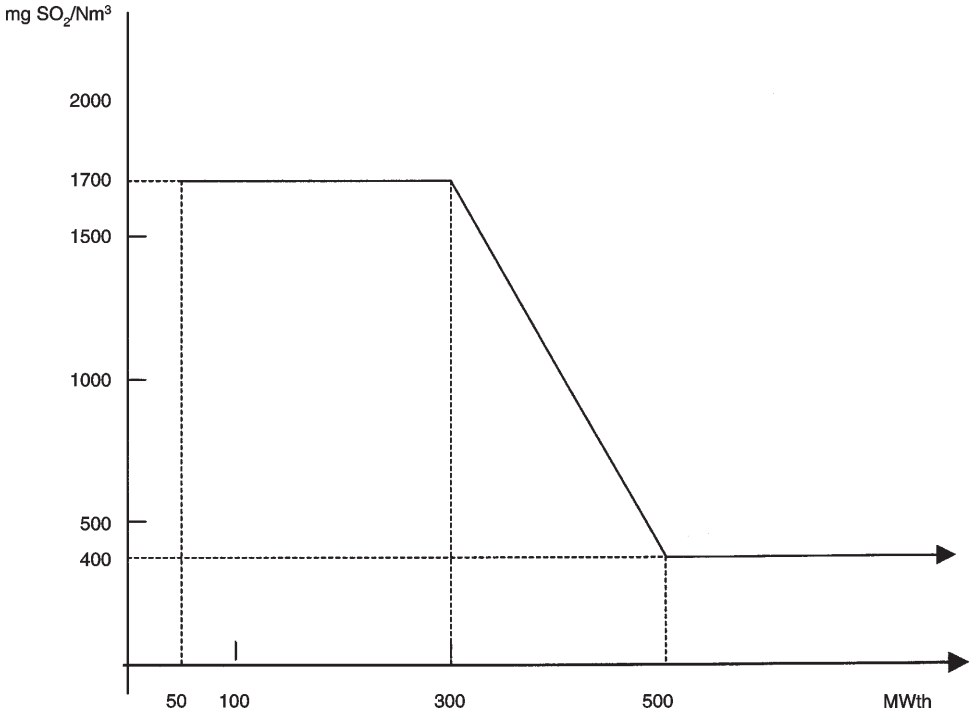

B. Uute seadmete, välja arvatud gaasiturbiinide suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 2 kohaldatavad SO_2 heitkoguste piirväärtused, väljendatuna mg/Nm^3 (O_2 sisaldus 3 %).

50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
850	400–200 (sirgjooneline vähenemine) ([1])	200

([1]) Välja arvatud äärepoolseimad piirkonnad, kus kohaldatakse piirväärtusi 850-200 mg/Nm^3 (sirgjooneline vähenemine).

Kreetal ja Rhodosel asuva kahe seadme suhtes nimisoojuskoormusega 250 MWth, millele antakse tegevusluba enne 31. detsembrit 2007, kohaldatakse heitkoguste piirväärtust 1 700 mg/Nm^3.

▼B

V LISA

SO_2 HEITKOGUSTE PIIRVÄÄRTUSED

Gaaskütused

A. SO_2 heitkoguste piirväärtused, väljendatuna mg/Nm^3 (O_2 sisaldus 3 %), kohaldamiseks uute seadmete suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 1 ning olemasolevate seadmete suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 3:

Kütuse liik	Piirväärtused (mg/Nm^3)
Gaaskütused üldiselt	35
Veeldatud gaas	5
Rafineerimisjääkide gaasistamisel saadud madala küttevärtusega gaasid, koksiahjugaas, kõrgahjugaas	800
Kivisöe gaasistamisel saadud gaas	([1])

([1]) Nõukogu määrab sellise gaasi suhtes kohaldatavad piirväärtused kindlaks hilisemal etapil komisjoni ettepanekute põhjal, mis tuginevad täiendavatele tehnika-alastele kogemustele.

B. Vastavalt artikli 4 lõikele 2 uute seadmete suhtes kohaldatavad SO_2 heitkoguste piirväärtused, väljendatuna mg/Nm^3 (O_2 sisaldus 3 %):

Gaaskütused üldiselt	35
Veeldatud gaas	5
Madala küttevääртusega koksiahjugaasid	400
Madala küttevääртusega kõrgahjugaasid	200

▼B

VI LISA

NO_X HEITKOGUSTE PIIRVÄÄRTUSED (MÕÕDETUNA NO_2)

A. NO_x heitkoguste piirväärtused, väljendatuna mg/Nm^3 (O_2 sisaldus tahkekütuste kasutamisel 6 %, vedel- ja gaaskütuste kasutamisel 3 %), kohaldamiseks uute seadmete suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 1 ning olemasolevate seadmete suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 3:

Kütuse liik:	Piirväärtused (1) (mg/Nm^3)
Tahkekütused (2) (3)	
50–500 MWth:	600
> 500 MWth:	500
Alates 1. jaanuarist 2016	
50–500 MWth:	600
> 500 MWth:	200
Vedelkütused:	
50–500 MWth:	450
> 500 MWth:	400
Gaaskütused:	
50–500 MWth	300
>500 MWth:	200

(1) Välja arvatud äärepoolseimad piirkonnad, kus kohaldatakse järgmisi väärtusi:
Tahkekütused üldiselt: 650
Tahkekütused, mille lenduvainete sisaldus on alla 10 %: 1 300
Vedelkütused: 450
Gaaskütused: 350

(2) Seadmete suhtes nimisoojuskoormusega üle 500 MW, mille töötundide arv alates 2008. aastast ei ole üle 2 000 tunni aastas (viie aasta libisev keskmine), kehtivad 31. detsembrini 2015 järgmised sätted:
— artikli 4 lõike 3 punkti a kohaselt tegevusloa saanud seadmete suhtes kehtib lämmastikdioksiidi heitkoguse piirväärtus (mõõdetuna NO_2) 600 mg/Nm^3;
— artikli 4 lõike 6 kohaselt siseriikliku kavaga hõlmatud seadmete puhul hinnatakse nende osa siseriiklikus kavas piirväärtuse 600 mg/Nm^3 alusel.
Alates 1. jaanuarist 2016 kohaldatakse seadmete suhtes, mille töötundide arv aastas on kuni 1 500 tundi (viie aasta libisev keskmine), lämmastikoksiidi heitkoguse piirväärtust (mõõdetuna NO_2) 450 mg/Nm^3.

(3) Seadmete suhtes, mis 1. jaanuaril 2001. aastal lõppeva 12-kuulise ajavahemiku jooksul töötasid ning jätkavad töötamist tahkekütustel, mille lenduvainete sisaldus on alla 10 %, kohaldatakse kuni 1. jaanuarini 2018 piirväärtust 1 200 mg/Nm^3.

B. Uute seadmete, välja arvatud gaasiturbiinide suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 2 kohaldatavad NO_x heitkoguste piirväärtused, väljendatuna mg/Nm^3

Tahkekütused (O_2 sisaldus 6 %)

Kütuse liik	50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
Biomass	400	300	200
Üldjuhul	400	200 (1)	200

(1) Välja arvatud äärepoolseimad piirkonnad, kus kohaldatakse piirväärtust 300 mg/Nm^3.

Vedelkütused (O_2 sisaldus 3 %)

50–100 MWth	100–300 MWth	> 300 MWth
400	200 (1)	200

(1) Välja arvatud äärepoolseimad piirkonnad, kus kohaldatakse piirväärtust 300 mg/Nm^3.

▼B

Kreetal ja Rhodosel asuva kahe seadme suhtes nimisoojuskoormusega 250 MWth, millele antakse tegevusluba enne 31. detsembrit 2007, kohaldatakse heitkoguse piirväärtust 400 mg/Nm^3.

Gaaskütused (O_2 sisaldus 3 %)

	50–300 MWth	> 300 MWth
Maagaas (märkus 1)	150	100
Muud gaasid	200	200

Gaasiturbiinid

NO_x heitkoguste piirväärtused, väljendatuna mg/Nm^3 (O_2 sisaldus 15 %), kohaldamiseks ühe gaasiturbiini suhtes artikli 4 lõike 2 kohaselt (piirväärtusi kohaldatakse ainult üle 70 % koormuse korral):

	> 50 MWth (soojuskoormus vastavalt ISO tingimustele)
Maagaas (märkus 1)	50 (märkus 2)
Vedelkütused (märkus 3)	120
Gaaskütused (välja arvatud maagaas)	120

Eriolukorras kasutatavate gaasiturbiinide suhtes, mis töötavad aastas alla 500 tunni, kõnealused piirväärtused ei kehti. Nende seadmete käitaja peab igal aastal esitama pädevale asutusele aruande kõnealusel viisil kasutatud aja kohta.

Märkus 1: Maagaas on looduslik metaan inertsete gaaside ja muude ainete sisaldusega kuni 20 mahuprotsenti.

*Märkus 2:*75 mg/Nm^3 järgmistel juhtudel, kusjuures gaasiturbiini efektiivsus määratakse ISO tingimuste põhjal:

— gaasiturbiinid, mida kasutatakse energia ja soojuse koostootmise süsteemides üldkasuteguriga üle 75 %;

— gaasiturbiinid, mida kasutatakse kombineeritud tsükliga seadmetes, mille aasta keskmine elektrienergia üldkasutegur on üle 55 %;

— mehaanilise jõuülekande puhul kasutatavad gaasiturbiinid.Ühetsükliliste gaasiturbiinide korral, mis ei kuulu ühessegi eespool nimetatud kategooriasse, kuid mille kasutegur on üle 35 % (määratud ISO tingimuste alusel), on heitkoguse piirväärtus 50*η/35, kus η on gaasiturbiini kasutegur, väljendatuna protsentides (ning ISO tingimuste kohaselt).

Märkus 3: See heitkoguse piirväärtus kehtib ainult kerget ja keskmist destillaati kasutavate gaasiturbiinide kohta.

▼B

VII LISA

TOLMU HEITKOGUSTE PIIRVÄÄRTUSED

A. Tolmu heitkoguste piirväärtused, väljendatuna mg/Nm^3 (O_2 sisaldus tahkekütuste kasutamisel 6 %, vedel- ja gaaskütuste kasutamisel 3 %), kohaldamiseks uute seadmete suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 1 ning olemasolevate seadmete suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 3:

Kütuse liik	Nimisoojuskoormus (MW)	Heitkoguste piirväärtused (mg/Nm^3)
Tahkekütused	= 500 < 500	50 ([2]) 100
Vedelkütused ([1])	Kõik seadmed	50
Gaaskütused	Kõik seadmed	5 üldjuhul 10 kõrgahjugaasi puhul 50 terasetööstuse gaaside puhul, mida saab mujal kasutada

([1]) Piirväärtust 100 mg/Nm^3 võib kohaldada seadmete suhtes nimisoojuskoormusega alla 500 MWth, mis põletavad vedelkütust tuhasisaldusega üle 0,06 %.

([2]) Piirväärtust 100 mg/Nm^3 võib kohaldada artikli 4 lõike 3 kohaselt tegevusloa saanud seadmete suhtes nimisoojuskoormusega alates 500 MWth, mis põletavad tahkekütust, mille soojusesisaldus on alla 5 800 kJ/kg (alumine küttevääртus), niiskusesisaldus on üle 45 massiprotsendi, kombineeritud niiskuse- ja tuhasisaldus on üle 60 massiprotsendi ning kaltsiumoksiidi sisaldus on üle 10 %.

B. Uute seadmete, välja arvatud gaasiturbiinide suhtes vastavalt artikli 4 lõikele 2 kohaldatavad tolmu heitkoguste piirväärtused, väljendatuna mg/Nm^3.

Tahkekütused (O_2 sisaldus 6 %)

50–100 MWth	> 100 MWth
50	30

Vedelkütused (O_2 sisaldus 3 %)

50–100 MWth	> 100 MWth
50	30

Kreetal ja Rhodosel asuva kahe seadme suhtes nimisoojuskoormusega 250 MWth, millele antakse tegevusluba enne 31. detsembrit 2007, kohaldatakse heitkoguse piirväärtust 50 mg/Nm^3.

Gaaskütused (O_2 sisaldus 3 %)

Üldjuhul	5
Kõrgahjugaas	10
Terasetööstuses toodetud gaasid, mida saab mujal kasutada	30

▼B

VIII LISA

HEITKOGUSTE MÕÕTMISMEETODID

A. **Põletusseadmetest lähtuvate heitkoguste mõõtmis- ja hindamismenetlused**

1. *Kuni 27. novembrini 2004*

Artikli 4 lõike 1 kohaselt tegevusloa saanud üle 300 MW nimisoojuskoormusega uute seadmete SO_2, tolmu ja NO_x kontsentratsioone mõõdetakse pidevalt. SO_2 ja tolmu seirel võib piirduda ka tsükliliste mõõtmiste või muude asjakohaste määramismenetlustega juhul, kui kõnealuseid mõõtmisi või menetlusi, mille vastavus peab olema pädevate asutuste poolt kontrollitud ja kinnitatud, on võimalik kasutada kontsentratsioonide kindlaksmääramiseks.

Artikli 4 lõike 1 kohaselt tegevusloa saanud uute seadmete puhul, mida esimene lõik ei hõlma, võivad pädevad asutused vajaduse korral nõuda kõnealuse kolme saasteaine pidevaid mõõtmisi. Kui pidevaid mõõtmisi ei nõuta, siis hinnatakse eespool nimetatud ainete koguseid heitkogustes pädevate asutuste poolt kinnitatud korrapäraste tsükliliste mõõtmiste või asjakohaste määramismenetluste abil.

2. *Alates 27. novembrist 2002 ning piiramata artikli 18 lõike 2 kohaldamist*

Pädevad asutused nõuavad SO_2, NO_x ja tolmu kontsentratsiooni pidevat mõõtmist heitgaasides, mis lähtuvad alates 100 MW nimisoojuskoormusega põletusseadmetest.

Erandina esimesest lõigust ei ole pidevaid mõõtmisi vaja järgmistel juhtudel:

— põletusseadmed kasutusajaga alla 10 000 töötunni,

— SO_2 ja tolm lähtub maagaasi kasutavatest kuumaveekateldest ja gaasiturbiinidest,

— SO_2, lähtub teada oleva väävlisisaldusega õli kasutavatest gaasiturbiinidest või kuumaveekateldest, kusjuures puudub väävlitustamisseade,

— SO_2, lähtub biomassi kasutavatest kuumaveekateldest, kui käitaja suudab tõendada, et SO_2 heitkogused ei saa ühelgi juhul olla suuremad kui heitkogustele ettenähtud piirväärused.

Kui pidevaid mõõtmisi ei ole vaja teha, siis tsüklilisi mõõtmisi nõutakse vähemalt iga kuue kuu tagant. Eespool nimetatud saasteainekoguste hindamiseks heitkogustes võib teise võimalusena kasutada asjakohaseid määramismenetlusi, mis peavad olema pädeva asutuse poolt kontrollitud ja kinnitatud. Menetlustes võetakse kasutusele asjakohased Euroopa Standardikomitee (CEN) standardid niipea, kui need on kättesaadavad. Kui CEN standardid puuduvad, siis kohaldatakse ISO, siseriiklikke või rahvusvahelisi standardeid, mis tagavad esitatavate andmete samaväärse teadusliku taseme.

3. Seadmete suhtes, mis peavad vastama artikli 5 lõikes 2 ning III lisas kindlaksmääratud väävlitustamistasemetele, kohaldatakse lõike 2 alusel kehtestatud SO_2 heitkoguste mõõtmise nõudeid. Peale selle tuleb korrapäraselt kontrollida põletusseadmesse viidava kütuse väävlisisaldust.

4. Kütuse liigi või seadme tööviisi olulistest muutustest teatatakse pädevatele asutustele. Pädevad asutused otsustavad, kas lõikes 2 ettenähtud seirenõuded on piisavad või vajavad kohandamist.

5. Vastavalt lõikele 2 mõõdetakse pidevalt asjakohaseid käitamisnäitajaid nagu hapnikusisaldust, temperatuuri, rõhku ja veeaurusisaldust. Heitgaaside veeaurusisaldust ei ole vaja pidevalt mõõta, kui heitgaasiproov enne analüüsimist kuivatatakse.

Asjakohaste saasteainete ja käitamisnäitajate representatiivmõõtmised, näiteks proovi võtmine ja analüüs, samuti standardmõõtmismeetodid automatiseeritud mõõtmissüsteemide kalibreerimiseks tehakse CEN standardite kohaselt, niipea kui need on kasutamiseks kättesaadavad. CEN normide puudumise korral kohaldatakse ISO, siseriiklikke või rahvusva-

▼B

helisi standardeid, mis tagavad esitatavate andmete samaväärse teadusliku taseme.

Pideva mõõtmise vahendeid kontrollitakse vähemalt igal aastal standardmeetoditega tehtud üheaegsete mõõtmiste abil.

6. Ühe mõõdetud tulemuse puhul leitavad usaldusvahemiku (95 %) väärtused ei või ületada järgmisi protsendimäärasid heitkoguste piirväärtustest:

Vääveldioksiid	20 %
Lämmastikoksiidid	20 %
Tolm	30 %

Valideeritud keskmised tunni- ja päevaväärtused leitakse mõõtmiste alusel valideeritud keskmiste tunniväärtuste põhjal pärast eespool nimetatud usaldusvahemiku väärtuse mahaarvamist.

Päevaväärtused tunnistatakse kehtetuks, kui kolme tunni jooksul tehtud pideva mõõtmise keskmised väärtused on süsteemi rikke või tehnilise hoolduse tõttu kehtetud. Kui kõnealuse olukorra tõttu on aasta jooksul kehtetuks tunnistatud rohkem kui kümne päeva väärtused, siis nõuab pädev asutus käitajalt asjakohaste meetmete võtmist pideva järelevalve süsteemi töökindluse tõstmiseks.

B. **Põletusseadmete aastase heitkoguse määramine**

Kuni 2003. aasta lõpuni tehakse pädevatele asutustele teatavaks uutest põletusseadmetest lähtuva SO_2 ja NO_x aastaste heitkoguste määramise tulemused. Pideva seire kasutamisel arvutab põletusseadme käitaja heitgaaside mahuvoolu hulga põhjal iga päeva kohta eraldi iga saasteaine vabanenud massi. Kui ei kasutata pidevat seiret, siis määrab käitaja hinnangulise aastase heitkoguse kindlaks pädevaid asutusi rahuldaval viisil A osa punkti 1 põhjal.

Liikmesriigid teevad uute põletusseadmete SO_2 ja NO_x aastase heitkoguse komisjonile teatavaks samal ajal, kui nad esitavad olemasolevate seadmete aastase heitkoguse kohta teatise C osa punkti 3 alusel.

Liikmesriigid koostavad alates 2004. aastast ning igal järgmisel aastal andmekogud SO_2, NO_x ja tolmu heitkoguste kohta kõigist põletusseadmetest, mille nimisoojuskoormus on alates 50 MW. Pädevale asutusele esitatakse ühe käitaja teatavas asukohas hallatava iga seadme kohta järgmised andmed:

— SO_2, NO_x ja tolmu aastane heitkogus (hõljuvosakeste kohuhulk),

— energiavajaduse aastane koguhulk (alumise küttevääruse kohaselt) viie kütusekategooria kaupa: biomass, muud tahkekütused, vedelkütused, maagaas, muud gaasid.

Kõnealuse andmekogu kokkuvõte, milles tuuakse eraldi esile rafineerimistehaste heitkogused, tehakse komisjonile teatavaks iga kolme aasta tagant kaheteistkümne kuu jooksul pärast asjaomase kolmeaastase ajavahemiku lõppu. Taotluse korral esitatakse komisjonile aasta andmed seadmete kaupa. Komisjon teeb siseriiklike andmekogude võrdlemise ja hindamise kokkuvõtte liikmesriikidele kättesaadavaks kaheteistkümne kuu jooksul pärast siseriiklike andmekogude kättesaamist.

Liikmesriigid esitavad alates 1. jaanuarist 2008 igal aastal komisjonile aruande olemasolevate seadmete kohta, mis on tunnistatud artikli 4 lõike 4 nõuetele vastavaks, ning andmed seadme lubatud tööea ärakasutatud ja kasutamata aja kohta.

C. **Olemasolevate seadmete aastase heitkoguse määramine kuni 2003. aasta lõpuni**

1. Liikmesriigid koostavad alates 1990. aastast ning iga järgmise aasta kohta kuni 2003. aasta lõpuni olemasolevatest seadmetest lähtuva SO_2 ja NO_x heitkoguste täieliku andmekogu:

— iga üle 300 MWth seadme kohta eraldi ning rafineerimistehaste kohta,

— üldiselt muude põletusseadmete kohta, mille suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi.

▼B

2. Kõnealuste andmekogude koostamise metoodika peab vastama põletusseadmetest lähtuvate SO_2 ja NO_x heitkoguste määramise 1980. aastal kasutatud metoodikale.

3. Kõnealune andmekogu tehakse komisjonile kokkuvõtlikul kujul teatavaks üheksa kuu jooksul asjaomase aasta lõpust alates. Heitkoguste andmekogude koostamismetoodika ja üksikasjalikud alusandmed tehakse taotluse korral komisjonile kättesaadavaks.

4. Komisjon korraldab siseriiklike andmekogude süstemaatilise võrdlemise ning esitab vajaduse korral nõukogule ettepanekud, mille eesmärgiks on heitkoguste seiremetoodika ühtlustamine käesoleva direktiivi tulemuslikumaks rakendamiseks.

▼B

IX LISA

KEHTETUKS TUNNISTATUD DIREKTIIVI ÜLEVÕTMIS- JA KOHALDAMISTÄHTAJAD

(nimetatud artikli 17 lõikes 1)

Direktiiv	Ülevõtmistähtajad	Kohaldamistähtajad
88/609/EMÜ (EÜT L 336, 7.12.1988, lk 1)	30. juuni 1990	1. juuli 1990 31. detsember 1990 31. detsember 1993 31. detsember 1998 31. detsember 2003
94/66/EÜ (EÜT L 337, 24.12.1994, lk 83)	24. juuni 1995	

▼B

X LISA

VASTAVUSTABEL

(nimetatud artikli 17 lõikes 3)

Käesolev direktiiv	Direktiiv 88/609/EMÜ
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 3
Artikli 4 lõige 1	Artikli 4 lõige 1
Artikli 4 lõiked 2, 3 ja 4	
Artikli 4 lõige 5	Artikli 4 lõige 3
Artikli 4 lõiked 6, 7 ja 8	
Artikkel 5	Artikkel 5
	Artikkel 6
Artikkel 6	
Artikkel 7	Artikkel 8
Artikkel 8	Artikkel 9
Artikkel 9	Artikkel 10
Artikkel 10	Artikkel 11
Artikkel 11	Artikkel 12
Artikkel 12	Artikli 13 lõige 1
Artikkel 13	Artikkel 14
Artikkel 14	Artikkel 15
Artikli 15 lõiked 1, 2 ja 3	Artikli 16 lõiked 1, 2 ja 4
Artikkel 16	
Artikkel 17	
Artikli 18 lõike 1 esimene lõik ja lõige 3	Artikli 17 lõiked 1 ja 2
Artikli 18 lõike 1 teine lõik ja lõige 2 ning artikkel 19	
Artikkel 20	Artikkel 18
I–VIII lisa	I–IX lisa
IX ja X lisa	–